

5. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) La începutul fiecărui an, în materie penală se stabilesc două complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) În alte materii decât cea penală se stabilesc la începutul fiecărui an două complete de 5 judecători.

(3) În compunerea completelor prevăzute la alin. (2) intră, de regulă, judecători specializați, în funcție de natura cauzelor.

(4) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție aprobă compunerea completelor de 5 judecători. Judecătorii care fac parte din aceste complete sunt desemnați de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(5) Completul de 5 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. În lipsa acestora, completul poate fi prezidat de un președinte de secție desemnat în acest scop de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Cauzele care intră în competența completelor prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi repartizate aleatoriu în sistem informatizat.”

6. La articolul 33, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, în lipsa acestuia, vicepreședintele prezidează Secțiile Unite. Completul de 5 judecători, iar în cadrul secțiilor orice complet, când participă la judecată.”

7. La articolul 33, alineatul (2) se abrogă.**8. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 55. — (1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie dintr-un judecător și 2 asistenți judiciari.”

9. La articolul 55, alineatul (3) se abrogă.

Art. IV. — Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Executorii judecătorești își îndeplinesc atribuțiile în circumscripția curții de apel pe lângă care funcționează, dacă prin lege nu se dispune altfel.”

2. La articolul 9, alineatele (1)–(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În cazul prevăzut la art. 7 lit. a) este competent executorul judecătoreesc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială urmează să se facă executarea.

(2) În cazul urmărilor silite a bunurilor este competent executorul judecătoreesc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială sunt situate sau se află acestea. Dacă bunurile urmărite se află în circumscripțiile mai multor curți de apel, competența aparține oricăreia dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă una dintre acestea.

(3) În cazul prevăzut la art. 7 lit. e) este competent executorul judecătoreesc din circumscripția curții de apel unde sunt situate sau se află bunurile în privința cărora s-a dispus aplicarea acestei măsuri.

(4) În cazul prevăzut la art. 7 lit. f) este competent executorul judecătoreesc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială se va face constatarea.”

3. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — În circumscripția unei curți de apel funcționează executorii judecătorești, constituiți în birouri individuale sau în asocieri, numiți în funcție și înregistrați, potrivit dispozițiilor art. 16 și art. 17 alin. (1).”

4. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) În termen de 90 de zile de la numirea în funcție, fiecare executor judecătoreesc este obligat să își înregistreze numirea la curtea de apel în a cărei circumscripție își are biroul individual sau constituit în asociere. Pentru această înregistrare, executorul judecătoreesc va prezenta ștampila și specimenul de semnătură personale.”

5. La articolul 27, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) delegă, în cazuri excepționale, pentru o perioadă determinată de cel mult 6 luni, un executor judecătoreesc, pentru a asigura funcționarea unui alt birou de executor judecătoreesc, cu încunoștințarea președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și a președintelui curții de apel în a cărei circumscripție urmează să își exercite atribuțiile; delegarea nu poate fi repetată decât după un an, în afara cazului în care executorul judecătoreesc delegat își dă acordul.”

Art. V. — Articolul 2 din Ordonanța Guvernului nr. 66/1999 pentru aderarea României la Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 26 august 1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Autoritățile române competente să aplice apostila prevăzută la art. 3 alin. (1) din Convenție sunt: tribunalele pentru actele oficiale prevăzute la art. 1 lit. a) și d), camerele notariilor publice pentru actele oficiale prevăzute la art. 1 lit. c) și prefecturile pentru actele oficiale prevăzute la art. 1 lit. b).”

Art. VI. — Alineatul 1 al articolului 57 din Legea notariilor publice și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — În cazul în care, pentru valabilitatea în străinătate a actului notarial, este necesară supralegalizarea semnăturii și a sigiliului notarului public sau apostilarea actelor notariale, aceste proceduri se îndeplinesc de către Camera Notarilor Publici, la sediul principal sau la sediile județene ale acesteia, în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea notarul public care a instrumentat actul, în condițiile stabilite prin regulament. Notarul public va pune în vedere părții obligația îndeplinirii acestei cerințe.”

Art. VII. — Alineatul (1) al articolului 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„Art. 4. — (1) Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza; încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de